

la aminte!

Pentru studiul din această săptămână, citește: Proverbele 4; 5; 6:1-19; 1 Împărați 3:9; Matei 13:44; 1 Corinteni 10:13.

Sabat după-amiază

Textul de memorat: „Cărarea pe care mergi să fie netedă și toate căile tale să fie hotărâte: nu te abate nici la dreapta, nici la stânga și ferește-te de rău!” (Proverbele 4:26,27)

Știința a demonstrat faptul că auzul ne influențează mersul și chiar echilibrul corpului. Dacă auzul este atât de important pentru viață, atunci cu atât mai important este ceea ce primim pe calea auzului: învățătura sau educația. „Înțelepciunea este cea mai importantă” (Proverbele 4:7, *NTR*).

Dar învățătura, oricât de bună și de sănătoasă ar fi, nu are nicio valoare dacă elevul nu este atent. Un dascăl egiptean din vechime nota cu o oarecare ironie că „băiatul își are urechea pe spinare; ascultă numai când este bătut.” (În arta egipteană, elevul era frecvent reprezentat cu niște urechi mari pe spate.)

Nu este îndeajuns să avem cunoștință *despre* bine și *despre* rău, ci avem nevoie să știm *cum să alegem* binele, și nu răul. Instruirea în înțelepciune constă din auzirea învățăturii sănătoase și din urmarea și ascultarea acestei învățături, pentru a nu ne pomeni că mergem în direcția greșită.

1. Citește Proverbele 4. Ce adevăr practic găsim aici și cum îl putem aplica la viața noastră în timp ce ne străduim să-l fim credincioși Domnului?
-
-

„Auzirea” este primul pas în educație. În gândirea ebraică, sediul înțelepciunii sau al inteligenței nu este creierul, ci urechea. Înainte de a găsi soluția la o problemă, este nevoie să auzim care este problema. Trebuie să ascultăm. De aceea, când a cerut înțelepciune, Solomon a cerut „o inimă pricepută” (1 Împărați 3:9; în traducere literală: „o inimă care să audă”).

Așadar, prima dovadă de înțelepciune este ascultarea, ceea ce ne sugerează că înțelepciunea provine dintr-o sursă exterioară (în acest caz, de la părinți). Noi nu putem descoperi înțelepciunea singuri. În sfera înțelepciunii biblice, nu este posibil conceptul de individ autorealizat. Mai înainte de toate, înțelepciunea este ceva ce primim și nu un lucru căruia îi dăm formă cum dorim sau pe care îl descoperim prin propria istețime sau judecată. Capacitatea de a fi atent (în ebraică „a-și pune inima să...”) presupune participarea inimii. De aceea, căutarea înțelepciunii nu este un demers exclusiv cerebral. El implică și inima, care este esența individului și, în gândirea ebraică, sediul sentimentelor.

2. Citește Matei 13:44 și Ieremia 29:13. Ce legătură există între aceste versete și căutarea înțelepciunii din Proverbele 4?
-
-

Emoțiile au un rol crucial în existența noastră și nu ar trebui ignorate în relația noastră cu Dumnezeu. Cum putem învăța să le dăm emoțiilor locul cuvenit și importanța cuvenită în viața spirituală? În ce situații ti s-a întâmplat ca emoțiile să te îndrepte pe calea bună (sau rea)? Ce ai învățat din aceste experiențe?

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să înțeleagă că înțelepciunea descrisă în cartea Proverbelor indică spre Hristos, „înțelepciunea lui Dumnezeu” (1 Corinteni 1:24).

La nivelul sentimentelor: Să devină conștienți de suferința apărută ca urmare a ignorării învățăturilor înțelepte ale lui Dumnezeu, precum și de răul pe care îl aduc faptele lor necugetate asupra lor și asupra celor dragi lor.

La nivel practic: Să Îl caute pe Domnul Hristos, ca singurul remediu pentru inima lor nestatornică.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Isus este „înțelepciunea lui Dumnezeu” (1 Corinteni 1:24)

- A. De ce există similarități între înțelepciunea copiilor lui Israel și înțelepciunea lumii antice?
- B. Care au fost cauzele căderilor repetate ale israeliților, deși erau beneficiarii înțelepciunii superioare, primite de la Dumnezeu?
- C. De ce nu fac oamenii ce este bine, deși știu care este binele?
- D. În cei două mii de ani de existență, de ce a ales biserica creștină „prăpădul și pustiirea” (Romani 3:16), dacă ea cunoștea învățăturile Domnului Hristos, prezentate în Noul Testament?

II. Sentimente: Durerea produsă de înclinația omului spre nebulie

- A. Poți numi un om din Biblie care știa ce era înțelept să facă și a ales totuși cărarea nebuliei? Care au fost consecințele?
- B. Ai făcut vreun lucru despre care știai că e rău? Cum a lucrat Domnul la inima ta pentru a te readuce pe cărarea înțelepciunii?

III. Practic: Să-L căutăm pe Domnul Hristos

- A. Cum explicăm decăderea morală uriașă din lumea noastră, în condițiile în care tot mai mulți oameni au studii superioare?
- B. Ce schimbări a adus Domnul Hristos în viața ta?

Rezumat: Putem duce o viață înțeleaptă dacă Hristos locuiește în noi și dacă El ne face să avem altfel de dorințe. Dacă am fi lăsați în voia noastră, am fi atrași în mod invariabil spre nebulie.

După ce luăm decizia de a umbla pe calea înțelepciunii, trebuie să fim foarte prudenți, fiindcă vom întâmpina multe obstacole (1 Petru 5:8). Unele dintre cele mai mari pericole cu care ne confruntăm au de-a face cu cel mai prețios, sensibil și intim domeniu al vieții: familia.

3. Citește Proverbele 5. De care pericole trebuie să ne ferim?

Primul pericol își are izvorul în noi înșine, în vorbirea noastră. Este necesar să fim atenți ce spunem pentru a nu transmite un mesaj nepotrivit sau cu dublu înțeles. Cuvintele noastre trebuie să fie în acord cu ceea ce știm și ar trebui să reflecte concepțiile noastre spirituale.

Al doilea pericol vine din partea femeii străine sau a bărbatului străin (textul se referă la pericolul care vine de la „femeia străină”, însă expresia trebuie luată în sens general; ispita poate veni atât de la o femeie, cât și de la un bărbat) care se amestecă în familie și îl ademeneste pe unul dintre soți să își încalce jurământul căsătoriei, un păcat cu repercusiuni extraordinare de dureroase.

Potrivit pasajului, cea mai bună metodă de a ne împotrivi acestei ispite, care de multe ori începe prin cuvinte ademenitoare, este să ascultăm de cuvintele înțelepciunii. Când luăm aminte la învățătura inspirată și când ascultăm de ea, avem mai multe șanse să fim atenți la lucrurile esențiale și să fim protejați de adulter sau de orice altă ispită.

Apelul adresat aici nu este doar acela de a ne feri de adulter, ci și de a evita locurile unde se află ispititoarea sau ispititorul (vers. 10 u.p.) și de a nu ne apropia de ușa casei ei sau a lui (vers. 8).

În final, probabil că cea mai bună măsură de protecție împotriva ispitei de a iubi o altă femeie sau un alt bărbat este să-ți iubești partenerul de viață, să te bucuri de „nevasta [sau bărbatul] tinereții tale” (vers. 18). Autorul cărții *Eclesiastul* scria ceva asemănător: „Gustă viața cu nevasta pe care o iubești în tot timpul vieții tale deșarte pe care ți-a dat-o Dumnezeu sub soare” (*Eclesiastul* 9:9). Fii mulțumit cu ce ai și atunci nu vei căuta altceva!

Citește 1 Corinteni 10:13. Ce hotărâri clare și ferme trebuie să iei chiar acum pentru a te proteja de poftele care, poate, clocotesc în tine?

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE

Pasaj de studiat: Proverbele 5:11-13

Ideea centrală pentru creștere spirituală: Lamentația din Proverbele 5:11-13 este un avertisment pentru toți cei care merg pe calea nebuniei. Aflat în inima pasajului din Proverbele 4 – 6, pasajul acesta îi cere cititorului să ia aminte la chemarea conștiinței până nu e prea târziu. Multe popoare au avut oameni înțelepți, și multe proverbe din aceste capitole se găsesc și în alte texte antice: adu-ți aminte de învățăturile părinților și învățătorilor tăi, nu asculta de poftele josnice, nu le împrumuta bani prietenilor, muncește cu hărnicie și nu fi leneș. Dar Proverbele 5:11-13 arată motivul pentru care au căzut popoare și oameni care aveau o mare înțelepciune: îngâmfarea, care i-a împiedicat să asculte mustrarea. De aceea, cu cât regretăm mai repede că am urât mustrarea și ne recunoaștem mai repede greșeala, cu atât mai repede putem să devenim înțelepți și să evităm dezastrul care ne amenință.

Ar trebui să citim Proverbele în lumina adevărului că Hristos este Înțelepciunea lui Dumnezeu în trup omenesc. Altfel, învățăturile acestea vor rămâne pentru noi niște simple sfaturi ori maxime. Hristos este singurul Om din istorie care a ales întotdeauna calea înțelepciunii. Crucea este dovada: El a ales să meargă la cruce, văzută de alții ca fiind calea nefericirii și a distrugerii. Oamenii o evită pentru că, în ochii lor, cărarea nebuniei pare mai înțeleaptă. Să nu uităm că Domnul Isus ne-a arătat prin exemplul Său cum să aplicăm în viață înțelepciunea din Proverbele!

Introducere. De ce a insistat Domnul Isus să meargă la cruce? (Marcu 8:31-34.) De ce era înțeleaptă această decizie? Câți bani ar fi făcut El dacă ar fi pus o taxă pentru fiecare vindecare? Cum ar arăta lumea dacă ar exista foarte mulți oameni ca El, care să facă binele fără plată, care să asculte de voința lui Dumnezeu chiar dacă este în dezavantajul lor, care să rostească adevărul chiar dacă au de suferit din cauza aceasta?

De discutat:

1. De ce se oferă oamenii ca giranți pentru un împrumut făcut de prieteni sau de ce le împrumută bani?
2. De ce nu lucrează omul cu tot atâta sârg când nu e supravegheat?

E cunoscută zicala: „Apără-mă, Doamne, de prieteni, că de dușmani mă apăr singur!”. Cartea Proverbele abordează subiectul vulnerabilității relațiilor de prietenie. Ea ne învață cum să ne păstrăm prietenii, dar și cum să ne apărăm de ei, dacă este cazul. Cuvântul ebraic pentru „prieten” înseamnă și „aproapele”, cineva apropiat care ne este deja prieten sau care ne poate deveni prieten. Înțelepciunea biblică pune preț pe relațiile dintre oameni și face apel la manifestarea considerației și a respectului în aceste relații.

4. Citește Proverbele 6:1-5. Ce problemă abordează Solomon aici și care este soluția? Ce principiu spiritual esențial putem descoperi aici?

La îndemnul Torei de a-i ajuta pe săraci și de a le împrumuta bani fără dobândă (Exodul 22:25), înțelepciunea adaugă avertismentul de a nu fi imprudenți atunci când sprijinim financiar un prieten datornic. Obligația de a fi generoși nu exclude obligația de a fi dreți (Exodul 23:2,3). Este bine să fim darnici atunci când putem, dar trebuie să acționăm cu înțelepciune pentru ca actul nostru de binefacere să nu ne ducă la faliment (vezi și Proverbele 22:27).

Pe acest principiu se bazează pasajul luat în discuție. Prima măsură de precauție este legată de ceea ce spunem. Cât de important este să evaluăm situația, ca să vedem mai întâi dacă îi putem da ajutor prietenului care ni-l solicită și abia apoi să deschidem gura ca să-i facem o promisiune! Uneori, din pricina atașamentului sau a impresiei de moment, apucăm să ne luăm un angajament pe care mai târziu îl regretăm.

Oricât de bine intenționați am fi, este esențial să gândim înainte de a acționa și de a ne lua un angajament pe care nu îl putem îndeplini. Ideea este ca, dacă ne-am luat un asemenea angajament, să facem tot ce ne stă în putință pentru a-l anula, inclusiv să ne smerim, să admitem că am greșit și să cerem îngăduință.

Cum putem învăța să păstrăm echilibrul între acest sfat din Proverbele și îndemnul de a ne purta poverile unii altora (Galateni 6:2)?

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

Este important să fii onest și transparent în discutarea ideilor din studiul acesta, fiindcă suntem tentați să credem că aplicarea învățăturilor din Proverbele nu este chiar atât de dificilă. David, care i-a transmis fiului său înțelepciunea consemnată în Proverbele, precum și Solomon însuși, care a consemnat-o pentru posteritate, nu au reușit totuși să trăiască potrivit cu înțelepciunea despre care au vorbit. Ei nu și-au putut „învăța” picioarele să meargă pe calea cea dreaptă. Și nouă ne este la fel de greu ca și lor să trăim după înțelepciunea Bibliei. David și Solomon sunt considerați înțelepți pentru că au fost smeriți și gata să asculte mustrarea și să își recunoască vina. David, bunăoară, a avut înțelepciunea de a-și mărturisi păcatul când i s-a spus: „Tu ești omul acesta!” (2 Samuel 12:7). Ți-a adresat Dumnezeu vreodată și ție cuvintele acestea?

Comentariu biblic

I. Înțelepciunea părinților

(Revezi împreună cu grupa Proverbele 4.)

Capitolul se deschide cu scena în care un tată le vorbește copiilor lui despre Legea lui Dumnezeu (vers. 2), Tora. De altfel, legea însăși prevedea ca părinții să transmită această învățătură (Deuteronomul 6:7-9). La origini, *Torah* înseamnă „învățătură”, însă, din cauză că este în mod frecvent tradus prin cuvântul „lege”, cititorul își poate crea impresia falsă că legea lui Moise nu este decât un set de reguli. În Proverbele 4, Tora este prezentată de tată fiilor lui ca o moștenire de preț (vers. 2) – câteva secrete ale fericirii și succesului. El își împarte învățătura în trei părți: (1) apelul de a merge pe calea acestei învățături, care este calea Legii lui Dumnezeu (vers. 5-13); (2) apelul de a nu intra pe cărarea celor care nu îl respectă pe Dumnezeu (vers. 14-17); (3) promisiunea vieții pentru cei ce au o viață integră și moarte pentru cei care mint prin faptele și cuvintele lor (vers. 18-27). Merită amintită aici remarcă lui David, tatăl din Proverbele 4, că, de fapt nimeni nu alege calea înțelepciunii: „Dar toți s-au rătăcit, toți s-au stricat; nu este niciunul care să facă binele, niciunul măcar” (Psalmii 53:3; compară cu Romani 3:12).

De discutat: Cum putem transmite învățătura părintească în așa fel încât să fie primită de copiii noștri ca o comoară? Când ai primit ultima dată un sfat deosebit de prețios?

5. Citește Proverbele 6:6-8. Ce învățăm de la furnică?

Furnicile muncesc din greu (munca lor e mai grea chiar și decât cea a oamenilor, dacă ne gândim la raportul dintre greutatea pe care reușesc ele să o poarte în spinare și greutatea corpului lor), dar un aspect mai important este faptul că lucrează fără să fie nevoie să fie supravegheate. Motivația lor este viitorul. Ele „anticipează” vremurile grele (iarna) și fac pregătiri în acest sens. Prin urmare, de la furnică învățăm înțelepciunea de a ne gândi la viitor atunci când facem planuri sau realizăm o activitate. „Acesta este un subiect căruia ar trebui să-i dea atenție fiecare părinte, fiecare profesor, fiecare elev – fiecare om, tânăr sau bătrân. Niciun proiect de afaceri și niciun plan de viață nu pot fi sănătoase sau complete dacă acoperă doar scurtii ani ai vieții prezente și nu se ia nicio măsură pentru viitorul fără sfârșit.” – Ellen G. White, *Educație*, p. 145

6. Citește Proverbele 6:9-11. Ce învățăm de la leneș?

Da, este adevărat că leneșul are ceva de învățat de la furnică și nu invers: „Du-te la furnică, leneșule; uită-te cu băgare de seamă la căile ei și înțelepțește-te!” (vers. 6). În timp ce furnicile muncesc, leneșii dorm. În timp ce furnicile își fac provizii, leneșii stau cu mâinile încrucișate, o poziție a corpului care trădează indolența. Furnicile se întrec pe ele însele cărând în spinare poveri mai grele decât propriul corp și pregătindu-se pentru viitor, în vreme ce leneșii trăiesc pentru clipa prezentă și sunt preocupați numai de ei înșiși.

Deși indolența și lenevia sunt condamnate aici, nu trebuie să uităm că viața înseamnă mai mult decât muncă și câștigare de bani. Cum ne ajută Sabatul, așa cum este el prezentat în contextul lucrului din timpul săptămânii, să avem o atitudine echilibrată?

II. Femeia desfrânată

(Revezi împreună cu grupa Proverbele 5.)

Femeia desfrânată din capitolul 5 reprezintă nebunia. Este clar că tatăl își dorește foarte mult ca fiul său să nu-și risipească resursele cu prostituatetele, dar înțeleptul are în vedere mai mult. În Biblie, femeia prostituată este frecvent un simbol al apostaziei sau al stării generale de imoralitate (Isaia 57:3; Ieremia 3:2-9; 13:27; Ezechiel 16; 23; 43:7-9; Osea 1-4; 5:3; 6:10; Naum 3:4; Apocalipsa 17:1,15,16; 19:2). Și aici, în Proverbele 5, femeia desfrânată simbolizează apostazia.

Cuvântul *înțelepciune* apare la începutul capitolului (vers. 1), iar cuvântul *nebulie*, la sfârșit (vers. 23) tocmai pentru a sublinia contrastul dintre înțelepciune și nebunie. Femeia desfrânată din capitolul 5 personifică nebunia. Ideea este că nebunia, indiferent cum se manifestă, are o înfățișare ispititoare și promite plăcere. Mesajul central al capitolului apare chiar la mijloc (vers. 11-13) și cuprinde avertizarea că acela care alege cărarea nebuniei va spune la sfârșit: „Cum am putut eu să urăsc certarea și cum a disprețuit inima mea mustrarea?” (vers. 12). Tu ce vei alege? Nebunia te invită la ea prin cuvinte măgulitoare, iar înțelepciunea te cheamă la ea prin învățături adevărate și mustrări.

De discutat: De ce ne deranjează sau ne doare adevărul? De ce preferăm uneori să nu aflăm care este starea noastră reală de sănătate și alegem să nu mergem la medic? Gândește-te la un lucru sau la o persoană de care erai atașat, dar care îți făcea rău ție și familiei tale. Cum te-ai simțit când ai fost eliberat de persoana sau de lucrul respectiv?

III. Perspectiva imediată și cea pe termen lung

(Revezi împreună cu grupa Proverbele 6:1-19.)

Pasajul din Proverbele 6:1-19 este format din patru fragmente. Primul (vers. 1-3) ne atrage atenția să nu garantăm pentru împrumuturile prietenilor noștri. Sfatul acesta este valabil cu privire la orice lucru pe care îl facem pentru „prieteni” ca să nu le pierdem prietenia. Dar, pe termen lung, sigur vom avea de pierdut dacă vom continua să facem așa.

Al doilea fragment (vers. 6-11) este parabola leneșului. Exemplul furnicilor (vers. 6-8) este dat aici pentru comparație. Mesajul central este perseverența. Furnicile perseverează pentru că au în vedere viitorul și se pregătesc pentru iarnă. Însă leneșul gândește pe termen scurt

După ce ne-a atras atenția asupra câtorva pericole cu care ne putem confrunta în trei domenii ale vieții (familia, relațiile de prietenie și munca), Proverbele ne oferă un portret al omului nelegiuit. Este o satiră usturătoare, care abundă în observații de o fină pătrundere psihologică. Cele două poeme gemene (Proverbele 6:12-15 și 16-19) ambele cu măsura de șapte silabe, tratează motive similare, împletind în descrierea omului nelegiuit gândurile inimii lui cu modurile sale tipice de manifestare.

7. Citește Proverbele 6:14,18 și Matei 15:19. Ce idee importantă este transmisă aici?

„Dacă îți îngădui închipuiri deșarte, permițându-i minții să zăbovească asupra subiectelor murdare, ești, într-o anumită măsură, tot atât de vinovat înaintea lui Dumnezeu ca atunci când ți-ai aduce la îndeplinire gândurile.” – Ellen G. White, *Căminul adventist*, p. 334

8. Ce avertizări ne sunt date în Proverbele 6:12-19?

Imaginile folosite sunt pline de sarcasm. Dacă leneșul dormitează, omul nelegiuit este în plină activitate. Cei doi par a avea atitudini distincte, dar, în esență, avem de-a face cu o singură atitudine: amândoi rămân închiși în ei înșiși; niciunul nu este interesat să primească învățătură de la alții; amândoi fac ce le dictează înțelepciunea și înclinațiile personale. Leneșul doarme, nu-și pune la lucru nici urechile, nici picioarele. În schimb, omul nelegiuit își folosește picioarele și gura, dar nu și urechile. În ambele situații, consecința este aceeași: nimicirea.

Răul are un dublu efect: el le aduce pagube atât victimelor păcatului, cât și făptașilor. Mincinoșii vor ajunge în final să-și creadă propriile minciuni. Un alt aspect care merită să fie amintit este acela că, în cele mai multe situații, urmările finale ale nelegiuirii, discordia și conflictul, nu îi afectează doar pe cei implicați direct, ci se extind asupra altora.

Cum te-au afectat păcatele comise de alții? Ce poți învăța de aici despre modul în care te porți?

și încercă să evite orice inconvenient care i-ar putea strica bucuria momentului.

Al treilea fragment (vers. 12-15) prezintă portretul omului nebun – „omul nelegiuit” (vers. 12), care urzește lucruri rele și stârnește certuri între prieteni (vers. 14). Fiindcă nu privește în viitor, nu vede nimicirea care va veni peste el pe neașteptate (vers. 15) și nu-și dă seama că nimeni nu-i va veni în ajutor.

În fragmentul al patrulea (vers. 16-19), este o listă cu șapte lucruri pe care le urăște Domnul. Ea ne lasă să înțelegem că nebunul iubește exact ce urăște Dumnezeu și că își găsește plăcerea și fericirea în aceste lucruri. Altminteri, se întrebă scriitorul, de ce le-ar mai face (vers. 14)?

De discutat: De ce le place multora să urmărească filme și emisiuni TV care conțin comportamente amintite în lista celor șapte lucruri pe care Dumnezeu le urăște?

3. APLICAȚIA PENTRU NOI

Lista celor șapte lucruri pe care Domnul le urăște descrie stilul de viață urban și în special atmosfera din unele companii care încurajează competiția. Practic, cele șapte lucruri corespund acțiunilor celor dornici să avanseze. Totuși Domnul detestă aceste lucruri, mai cu seamă stârnirea certurilor între frați (vers. 19).

Întrebări

1. Cum poate biserica să rămână o comunitate de oameni care fac ce îi place lui Dumnezeu, un loc al smereniei și al armoniei?
2. De ce ezităm uneori să împlinim voia lui Dumnezeu?

4. SĂ TRECEM LA ACȚIUNE!

În Proverbele 4-6 ni se arată nevoia noastră disperată după Domnul Hristos, înțelepciunea lui Dumnezeu. El ne spune: „Despărțiți de Mine, nu puteți face nimic” (Ioan 15:5).

Activități

1. Membrii grupei să noteze pe o foaie numele persoanelor care i-au ofensat și, alături, ce ar trebui să facă pentru a reface relația cu ele.
2. Discutați despre atmosfera din comunitate. Este caracterizată de pace și armonie sau de discordie și indiferență? În lumina studiului din această săptămână, identificați împreună cauzele acestei situații.

Citește din următoarele cărți scrise de Ellen G. White: *Căminul adventist*, capitolul „Standardele morale”, p. 326-339; *Divina vindecare*, capitolul „În contact cu alții”, p. 489-491; *Educație*, capitolul „Alte lecții practice”, p. 117-120.

„Cel care studiază Biblia trebuie să fie învățat să o abordeze cu spiritul unuia care vrea să învețe. Avem datoria de a-i cerceta paginile nu căutând dovezi care să ne susțină părerile, ci cu scopul de a afla ce spune Dumnezeu. [...]

Una dintre principalele cauze ale ineficienței intelectuale și ale slăbiciunii morale este lipsa de concentrare [...]. Din cauza valurilor enorme de material care ies neîncetat de sub tipar, tinerii și cei în vârstă își formează obiceiul de a citi în grabă și în mod superficial, iar mintea își pierde puterea de a gândi viguros și coerent.” – Ellen G. White, *Educație*, p. 189

„Locuințele pe care și le clădesc furnicile vădesc iscusință și perseverență. Ele nu pot purta decât un singur grăunte o dată, dar, prin sârguință și perseverență, fac minuni.

Solomon arată spre hărnicia furnicii ca un reproș adus celor care își pierd timpul trândăvind sau cu practici degradante pentru suflet și trup. Furnica se pregătește pentru anotimpul viitor, însă mulți dintre cei înzestrați cu capacitatea de a judeca nu se pregătesc pentru viața nemuritoare viitoare.” – Ellen G. White, *Sfaturi pentru părinți, profesori și elevi*, p. 190

Întrebări pentru discuție

1. Meditează mai mult asupra ideii de a-i ajuta pe alții chiar prin sacrificii personale. Cum împăcăm sfaturile studiate săptămâna aceasta cu ideea exprimată în următorul verset: „Nu este mai mare dragoste decât să-și dea cineva viața pentru prietenii săi.” (Ioan 15:13)?
2. Ce alte lecții putem învăța de la natură? De ce este necesar totuși să fim prudenți cu lecțiile provenite din această sursă?
3. Citește cele șapte lucruri care Îi sunt urâte lui Dumnezeu (Proverbele 6:16-19). De ce crezi că sunt ele atât de rele în ochii Săi?

Tabăra Polaris – o stea călăuzitoare

După ce s-au căsătorit, Roland și Jackie au căutat o metodă potrivită pentru a le vesti Evanghelia băștinașilor din Alaska și au construit o școală adventistă cu clasele I-VII pe proprietatea lor. I-au pus numele „Școala misionară”. Elevii și părinții au fost încântați, iar unii, dornici să învețe acolo, veneau de la mari distanțe. Ulterior, au construit și două dormitoare pentru elevi. Cu timpul, Roland și Jackie au înființat și o comunitate de credincioși adventiști și au construit prima biserică adventistă de ziua a șaptea din Aleknagik.

Pe măsură ce școala se dezvoltă, Roland și Jackie și-au dorit și o tabără. „Nu aveam un loc unde să mergem cu copiii și să ne jucăm, să avem diverse activități”, spune Roland, „iar copiilor le place să stea în natură și să se joace!” Locul acesta special a fost numit „Tabăra Polaris”, după numele latinesc al Stelei Nordului.

Roland Moody a cumpărat câteva clădiri vechi de la o fabrică de conserve care intrase în faliment. Le-a transportat cu barja peste Golful Bristol până la Aleknagik și apoi aproape 20 de kilometri pe lac până la Tabăra Polaris. Deși au trecut șazeci de ani de atunci, clădirile încă mai sunt folosite în fiecare vară de copiii din vestul statului Alaska.

Roland și Jackie s-au bucurat să-i găzduiască pe copii și să-i transporte pe lac până la tabără. În fiecare an, în ultimul Sabat al taberei, toți membrii bisericii adventiste din localitate organizau un festival pentru copii și făceau o croazieră de o oră și jumătate pe lac, apoi reveneau în tabără și sărbătoreau Sabatul pe malul lacului. După moartea lui Jackie, Roland s-a căsătorit cu Beverly, care l-a ajutat să ducă mai departe activitățile obișnuite de la Tabăra Polaris.

Pe parcursul anilor, tabăra a devenit un loc vital pentru copiii din vestul Alaskăi. Mulți dintre ei provin din familii mai puțin decât ideale, unde sărăcia, alcoolismul și abuzul sunt la ordinea zilei. În multe ocazii, ei spun că tabăra este pentru ei cel mai frumos moment din an, fiindcă acolo se simt iubiți, acceptați și ocrotiți.

Roland și Beverly au ieșit la pensie și s-au mutat în Walla Walla, în statul Washington, dar activitatea de la Tabăra Polaris nu a încetat. Poți susține și tu activitatea acestei tabere aducând un dar special pentru colecta din Sabatul Treisprezece.

Pentru a cunoaște câțiva copii din tabăra Polaris, citește despre ei pe pagina www.adventistmission.org/resources.

IANUARIE

1. J. Psalmii 69:13
 2. V. Exodul 16:4,7
 s.a. B 16:47, CT 16:38, IS 16:31, MS 16:46, SM 16:47, DJ 16:57, AR 17:00

3. S. Iosua 24:15
 s.a. B 16:48, CT 16:39, IS 16:32, MS 16:47, SM 16:48, DJ 16:58, AR 17:01

4. D. Ioan 4:23
 5. L. Ieremia 23:6
 6. M. Evrei 7:1,2
 7. M. Romani 4:5
 8. J. Efeseni 5:1,2
 9. V. Romani 9:33
 s.a. B. 16:54, CT 16:45, IS 16:39, MS 16:53, SM 16:55, DJ 17:04, AR 17:08

10. S. Romani 10:3
 s.a. B. 16:55, CT 16:46, IS 16:40, MS 16:54, SM 16:56, DJ 17:05, AR 17:09

11. D. Galateni 6:14
 12. L. Matei 27:11
 13. M. Matei 27:22,25
 14. M. 2 Împărați 23:3
 15. J. Psalmii 85:6
 16. V. Filipeni 2:9
 s.a. B 17:03, CT 16:53, IS 16:48, MS 17:02, SM 17:04, DJ 17:12, AR 17:16

17. S. Isaia 41:10
 s.a. B 17:04, CT 16:55, IS 16:49, MS 17:03, SM 17:06, DJ 17:13, AR 17:18

18. D. Matei 28:19
 19. L. Isaia 13:12
 20. M. Romani 8:32
 21. M. Apocalipsa 22:4
 22. J. Matei 18:12
 23. V. Psalmii 139:9,10
 s.a. B 17:12, CT 17:02, IS 16:58, MS 17:12, SM 17:14, DJ 17:21, AR 17:26

24. S. Ioan 10:10
 s.a. B 17:13, CT 17:04, IS 16:59, MS 17:13, SM 17:16, DJ 17:23, AR 17:27

25. D. Psalmii 23:5
 26. L. Matei 5:45
 27. M. 1 Timotei 1:15
 28. M. 2 Samuel 12:1,7
 29. J. Romani 5:17
 30. V. Apocalipsa 22:14
 s.a. B 17:21, CT 17:11, IS 17:08, MS 17:22, SM 17:25, DJ 17:31, AR 17:36

31. S. Luca 19:9,10
 s.a. B 17:23, CT 17:12, IS 17:10, MS 17:24, SM 17:27, DJ 17:32, AR 17:38

FEBRUARIE

1. D. Matei 8:8,10
 2. L. Romani 6:17,18
 3. M. Romani 4:20,21
 4. M. Iuda 24,25
 5. J. Psalmii 16:1
 6. V. Romani 1:17
 s.a. B 17:31, CT 17:22, IS 17:19, MS 17:33, SM 17:36, DJ 17:41, AR 17:47

7. S. Galateni 3:9,10
 s.a. B 17:33, CT 17:23, IS 17:21, MS 17:34, SM 17:38, DJ 17:42, AR 17:48

8. D. Ioan 3:36
 9. L. Iacov 2:20
 10. M. Iacov 2:22
 11. M. Filipeni 1:6
 12. J. 2 Timotei 1:12
 13. V. Filipeni 2:13
 s.a. B 17:41, CT 17:31, IS 17:30, MS 17:43, SM 17:47, DJ 17:50, AR 17:57

14. S. Ioan 9:25
 s.a. B 17:42, CT 17:33, IS 17:31, MS 17:45, SM 17:49, DJ 17:52, AR 17:58

15. D. Faptele ap. 5:31
 16. L. 1 Ioan 1:9
 17. M. 1 Ioan 1:7
 18. M. Romani 7:24,25
 19. J. Romani 8:1
 20. V. Romani 8:33
 s.a. B 17:51, CT 17:41, IS 17:41, MS 17:54, SM 17:58, DJ 18:00, AR 18:07

21. S. Ioan 13:34
 s.a. B 17:52, CT 17:42, IS 17:42, MS 17:55, SM 18:00, DJ 18:01, AR 18:09

22. D. Apocalipsa 21:5
 23. L. Coloseni 2:9,10
 24. M. Romani 5:10
 25. M. 2 Corinteni 5:18
 26. J. Galateni 2:20
 27. V. Romani 6:1,2,6
 s.a. B 18:00, CT 17:50, IS 17:51, MS 18:04, SM 18:09, DJ 18:09, AR 18:17

28. S. Coloseni 3:3
 s.a. B 18:02, CT 17:52, IS 17:53, MS 18:06, SM 18:11, DJ 18:11, AR 18:19

MARTIE

1. D. Apocalipsa 3:20
 2. L. Faptele ap. 20:24
 3. M. 1 Împărați 22:43
 4. M. Romani 6:14
 5. J. Matei 7:21
 6. V. Matei 12:30
 s.a. B 18:09, CT 18:00, IS 18:02, MS 18:14, SM 18:20, DJ 18:19, AR 18:27

7. S. Neemia 6:11
 s.a. B 18:11, CT 18:01, IS 18:03, MS 18:16, SM 18:21, DJ 18:20, AR 18:29

8. D. Matei 10:22
 9. L. Ioan 19:38,39
 10. M. Daniel 3:16-18
 11. M. Matei 6:24
 12. J. Ioel 3:13,14
 13. V. Matei 6:33
 s.a. B 18:18, CT 18:08, IS 18:12, MS 18:24, SM 18:30, DJ 18:28, AR 18:37

14. S. Iosua 24:15
 s.a. B 18:20, CT 18:10, IS 18:13, MS 18:25, SM 18:32, DJ 18:29, AR 18:38

15. D. Iacov 2:17
 16. L. 1 Corinteni 6:19,20
 17. M. Apocalipsa 22:11
 18. M. Luca 19:42,44
 19. J. Luca 16:8
 20. V. Evrei 12:1,2
 s.a. B 18:27, CT 18:17, IS 18:22, MS 18:34, SM 18:40, DJ 18:36, AR 18:47

21. S. Evrei 12:1
 s.a. B 18:29, CT 18:18, IS 18:23, MS 18:35, SM 18:42, DJ 18:38, AR 18:48

22. D. Apocalipsa 14:4
 23. L. 1 Ioan 5:3
 24. M. Geneza 39:9
 25. M. Psalmii 139:1-7
 26. J. Efeseni 3:19
 27. V. 2 Timotei 2:8
 s.a. B 18:36, CT 18:26, IS 18:31, MS 18:43, SM 18:51, DJ 18:45, AR 18:56

28. S. 2 Corinteni 5:16
 s.a. B 18:37, CT 18:27, IS 18:33, MS 18:45, SM 18:52, DJ 18:46, AR 18:57

29. D. Matei 7:21
 30. L. Luca 13:25,27
 31. M. Efeseni 6:11